

PESMI KARANTENE

ROJSTVA

Z vsakim jutrom se spreminjam.
V zemljo,
ki se prepleta s koreninami dreves.
V zeleno,
ki se z listom preriva iz brsta.
V melodijo,
ki jo ustvarja ptica z drugo ptico.
V nebo,
ki barva podlago za sonce.
V veter,
ki češe mlado travo na vrtu.
V predenje,
ki je zleknjeno med zaspanim cvetjem.
Spreminjam se.
Stopam v hologram dneva,
kjer najdem vedno več sebe.

Evelina Žefran

UPANJE

Ko te dan potisne k tlom
in prekrije z modro barvo,
pojdi vase, zmelji dvom
in ustreli smeha salvo.

S tem si prostor narediš
in se dvigneš proti soncu.
Zviješ se, si pot skrojiš,
svojo pot na drugem koncu.

Evelina Žefran

KO POJE ZEMLJA

Petje ptic se je vpletlo
vetru v lase.

V spremljavi cvetja
in dreves se je razčesal
in ga podaril dnevu.

Naj obmolknejo usta,
hrup v glavah naj se poleže.

Zemlja nas je dodala
na notno črtovje svoje pesmi.

Evelina Žefran

REKA

Rada grem k reki.
Iskat svežino in barvo,
iskat stopinje med koreninami
in skoke čez kamne,
naslone na debla,
sedenje na mahu.
Rada grem k reki,
raztresat vprašanja,
poslušat odgovore,
čutit objeme,
srkat poljube
Sveta,
ki se vrtil naprej.

Evelina Žefran

PTICA MI JE REKLA

Na moje okno je priletela ptica.

Povedala mi je,

da me zunaj čaka sonce,

s poljubi.

In veter,

z objemi.

Od tistih,

ki so daleč,

ki so sami,

prestrašeni,

vsi tudi moji.

Stopila sem ven.

Pod kožo sem vsrkala vse,

kar sta prinesla,

objela z upanjem,

dodala želje

in vrnila nazaj.

Sonce in veter prideta povsod.

Enkrat že ...

Evelina Žefran